

tragte som havende sit Ophold i Kommunen. Den i Paragrafen fra Reglen om Affattelsen af Regninger over tilstaaet Fattigundersøttelse gjorde Undtagelse, hvorefter der af offentlige Sygehuse, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, ikke kan fordres nogen Paavisning af de for den Syge paaløbne enkelte Udgifter, maa anses stemmende med Sagens Natur, idet de enkelte Udgifter ikke kunne udstilles for hver især af de Personer, der have været under Lægebehandling.

Reglen i § 53, 1ste Stykke, om Opholds- og Forsørgelseskommunens Afgang til at forlange Fattige hjemsendte, indeholder for saavidt ikke nogen Afvigelse fra, hvad der er gjældende, som de nævnte Kommuner ogsaa nu have den ommeldte Ret, naar den Undersøttelse, der ydes en Trængende, ikke maa betragtes som blot midlertidig. Paa Grund af den særdeles indgribende Betydning, den Kommunerne i den omhandlede Henseende tilkommende Ret har for de paagjældende Personer, er det imidlertid anset ønskeligt at give en bestemt Regel for, naar Hjemsendelse kan finde Sted. Da den Kommune, som i Henhold til Paragrafens sidste Stykke, hvorefter Bemærkning er gjort ved § 24, skal betale Underhold for Børn, der have Ophold andetsteds, maa være sikret imod overdrevne Fordringer fra Opholdskommunens Side, er det foreffrevet, at Overørigheden skal fastsætte Underholdningsbeløbet Størrelse.

De i §§ 54—59 indeholdte Bestemmelser om Hjemsendelsesmaaden og de dermed i Forbindelse staaende Omkostningers Afholdelse ere i det Væsentlige stemmende med de nu gjældende Regler, jfr. Lov af 14de Marts 1867 og Indenrigsministeriets Cirkulære af 6te Januar 1868. (Departementstidenden for f. N. Side 25—26).

Personer, der ere bleve straffede for Væleri og Løsgænger, skulle for Tiden, jfr. ovennævnte Cirkulære Post 1, ifkun hjemsendes, naar de ved Løsladelsen befindes at være uden Subsistensmidler, og Hjemsendelsen skal da ske til Forsørgelseskommunen. Efter Lovforslagets § 58, 1ste Stykke, skulle derimod deslige Personer altid hjemsendes, idet man er gaaet ud fra, at disse altid maa betragtes som værende uden Subsistensmidler,

hvorhos Hjemsendelsen ordentligvis skal ske til den Kommune, i hvilken den Paagjældende eller hans Forsorger havde fast Ophold, den Gang Straffen idømtes, hvilken Regel anses bedst stemmende med Forholdets Natur. Bestemmelsen i § 58 afviger derhos fra den hidtilværende Ordning, dels forsaavidt Hjemsendelsen af Vælere og Løsgængere i visse Tilfælde er overdragen til vedkommende Politimester uden Mellemkomst af noget Fattigvæsen, dels forsaavidt vedkommende Politimester i de Tilfælde, i hvilke han ikke direkte kan iværksætte Hjemsendelsen, skal afgive den Paagjældende til Hjemsendelse til Fattigvæsenet paa Straffestedet istedetfor til Fattigvæsenet paa Anholdelsesstedet, hvilket stundom kan være forbundet med praktiske Vanskeligheder og let fordyrer Hjemsendelsesomkostningerne.

Bestemmelsen i § 58, 2det Stykke, angaaende Personer, der ere straffede for andre Forbrydelser, uden i Forbindelse hermed at have været straffede for Væleri eller Løsgænger, gaar ligeledes ud paa, at den, der ifølge de der givne Regler skal hjemsendes, ikke ubetinget skal hjemsendes til Forsørgelsesstedet, idet den Paagjældende, forsaavidt han maa siges at have en Bopæl, som han endnu har bevaret, bliver at hjemsende dertil.

Ifølge Loven af 14de Marts 1867 § 3 afholdes Udgifterne ved straffede Personers Hjemsendelse fra Straffeanstalterne af disses Kasse. Denne Regel, hvorefter Udgifterne ved Hjemsendelsen af de nævnte Personer afholdes paa samme Maade som Udgifterne ved Straffens Fuldbyrkelse, er i Lovforslaget foreslaet udvidet til de Tilfælde, hvor Straffen ikke har bestaaet i offentligt Arbejde, i hvilke Tilfælde Udgifterne saaledes ville være at afholde efter Reglerne for Delinquentomkostninger. Medens Udgifterne ved de nævnte Personers Forsørgelse, indtil Hjemsendelsen kan finde Sted, derhos nu afholdes paa samme Maade som Udgifterne ved selve Hjemsendelsen, ville de efter § 58, sidste Punktum, fremtidig være at afholde af Forsørgelseskommunen.

Udgifterne til Hjemvises Oversendelse over Vælerne blive efter de for Tiden gjældende Regler endelig erstattede Affendelseskom-